

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I Meddelelser	
	Kommissionen	
2000/C 190/01	Euroens vekselkurs	1
2000/C 190/02	Godkendt statsstøtte inden for rammerne af bestemmelserne i artikel 87 og 88 i EF-traktaten — Tilfælde, mod hvilke Kommissionen ikke gør indsigelse	2
2000/C 190/03	Godkendt statsstøtte inden for rammerne af bestemmelserne i artikel 87 og 88 i EF-traktaten — Tilfælde, mod hvilke Kommissionen ikke gør indsigelse ⁽¹⁾	3
2000/C 190/04	Statsstøtte — Opfordring til at fremsætte bemærkninger efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, til støtte C 14/2000 (ex N 613/99) — Nederlandene — Fritagelse fra mineral-skatte efter gødningsloven	4
2000/C 190/05	Statsstøtte — Opfordring til at fremsætte bemærkninger efter artikel 6, stk. 5, i beslutning nr. 2496/96/EKSF til støtte C 24/2000 (ex N 215/99) — Voest Alpine Stahl Linz GmbH — Investeringsstøtte til vandrensningsanlæg ⁽¹⁾	9
2000/C 190/06	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag COMP/JV.50 — Callahan Invest/Kabel Baden-Württemberg) ⁽¹⁾	13
2000/C 190/07	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag COMP/M.2036 — Valeo/Labinal) ⁽¹⁾	14
2000/C 190/08	Meddelelse om ikke at modsætte sig en anmeldt fusion (Sag COMP/M.1814 — Bayer/Röhm/Makroform) ⁽¹⁾	15

ABONNEMENTSPRISER								
Årsabonnement (inkl. porto for normal befording)						Enkeltnumre (**)		
	»L + C« papir- udgave (*)	»L + C« EUR-Lex cd-rom månedlig (kumulativ) udgave	Meddelelser om udvæl- gelses- prøver (**)	Supplement til EF-Tidende (udbud og offentlige aftaler) Kalenderåret 2000		Til og med 32 sider	Til og med 64 sider	Over 64 sider
				cd-rom daglig udgave	cd-rom 2 gange ugentlig			
Pris i EUR	840,-	144,-	30,-	492,-	204,-	6,50	13,-	Prisen fastsættes i hvert enkelt tilfælde

Særlige forsendelsesformer faktureres separat. *De Europæiske Fællesskabers Tidende* samt alle andre periodiske og ikke-periodiske publikationer, der udgives af De Europæiske Fællesskaber, kan bestilles på nedennævnte salgskontorer. Gratis kataloger kan rekvireres.

NB:

Abonnement på *De Europæiske Fællesskabers Tidende* indbefatter også publikationen »Register over gældende EF-retsfor skrifter og andre akter udstedt af EF-institutionerne« (to udgaver om året).

(*) *De Europæiske Fællesskabers Tidende* består af serie L (retsfor skrifter) og C (meddelelser og oplysninger). Der kan kun tegnes abonnement på de to serier samlet.

(**) Meddelelserne om udvælgelsesprøver fås gratis på Europa-Kommissionens repræsentationskontorer i medlemsstaterne. Hvis meddelelserne om udvælgelsesprøver ønskes tilsendt automatisk i abonnement, opkræves et gebyr til dækning af portoudgifter og administrationsomkostninger.

SALG OG ABONNEMENT

 Salgsagenter for papir-, video- og mikroficheudgivelser

 Offlineagenter for cd-rommer, disketter og kombinerede produkter

 Gatewayagenter for databaser

Alle salgsagenter, offlineagenter og gatewayagenter kan også tilbyde abonnementer på alle udgaver af *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

BELGIQUE/BELGIË

Bureau Van Dijk SA
Avenue Louise 250/Louisalaan 250
Boite 14/Bus 14
B-1050 Bruxelles/Brussel
Tél.: (32-2) 648 66 97, fax: (32-2) 648 82 30
E-mail: info@bvdep.com

Jean De Lannoy
Avenue du Roi 202/Koningslaan 202
B-1190 Bruxelles/Brussel
Tél.: (32-2) 538 43 08, fax: (32-2) 538 08 41
E-mail: jean.de.lannoy@infoboard.be
URL: http://www.jean-de-lannoy.be

**La librairie européenne/
De Europese Boekhandel**
Rue de la Loi 244/Wetstraat 244
B-1040 Bruxelles/Brussel
Tél.: (32-2) 295 26 39, fax: (32-2) 735 08 60
E-mail: mail@leurop.be
URL: http://www.leurop.be

Moniteur belge/Belgisch Staatsblad
Rue de Louvain 40-42/Leuvenseweg 40-42
B-1000 Bruxelles/Brussel
Tél.: (32-2) 552 22 11, fax: (32-2) 511 01 84

PF Consult SARL
Avenue des Constellations 2
B-1200 Bruxelles/Brussel
Tél.: (32-2) 771 10 04, fax: (32-2) 771 10 04
E-mail: paul-feyt@tvtvd.be

DANMARK

J. H. Schultz Information A/S
Herstedvang 10-12
DK-2620 Albertslund
Tlf. (45) 43 63 23 00, fax (45) 43 63 19 69
E-mail: schultz@schultz.dk
URL: http://www.schultz.dk

Munksgaard Direct
Østergade 26A, Postboks 173
DK-1005 København K
Tlf. (45) 77 33 33 33, fax (45) 77 33 33 77
E-mail: direct@munksigaardirect.dk
URL: http://www.munksgaardirect.dk

DEUTSCHLAND

Bundesanzeiger Verlag GmbH
Vertriebsabteilung
Amsterdamer Straße 192, D-50735 Köln
Tel. (49-221) 97 66 80, Fax (49-221) 97 66 82 78
E-mail: vertrieb@bundesanzeiger.de
URL: http://www.bundesanzeiger.de

DSI Data Service & Information GmbH
Kaiserstraße 4, Postfach 11 27
D-47495 Rheinberg
Tel. (49-2843) 32 20, Fax (49-2843) 32 30
E-mail: dsi@dsidata.com
URL: http://www.dsidata.com

Outlaw Informationssysteme GmbH
Matterstockstraße 26/28, Postfach 62 65
D-97080 Würzburg
Tel. (49-931) 296 82 00, Fax (49-931) 296 62 99
E-mail: info@outlaw.de
URL: http://www.outlaw.de

ΕΛΛΑΔΑ

Γ.Κ. Ελευθεροπούλης ΑΕ
Διεθνές Βιβλιοπωλείο – Εγκύκλιος
Πανεπιστημίου 17, GR-105 64 Αθήνα
Τηλ.: (30-1) 331 41 80/12/3/45
Φαξ: (30-1) 323 98 21
E-mail: elebooks@netor.gr

ΕΛΚΕΤΕΚ ΕΠΕ (Ελληνικό Κέντρο
Τεκμηρίωσης ΕΠΕ)
Δ. Αιγινίου 7, GR-115 28 Αθήνα
Τηλ.: (30-1) 723 52 14, φαξ: (30-1) 729 15 28
E-mail: helketec@technlink.gr
URL: http://www.technlink.gr/elketek

ESPAÑA

Boletín Oficial del Estado
Trafalgar, 27, E-28071 Madrid
Tél.: (34) 915 38 21 11 (Libros)/
913 84 17 15 (Suscripción)
Fax: (34) 915 38 21 21 (Libros)/
913 84 17 14 (Suscripción)
E-mail: clientes@com.boe.es
URL: http://www.boe.es

Greendata
Ausias Marc, 119 Locales
E-08013 Barcelona
Tél.: (34) 932 65 34 24, fax: (34) 932 45 70 72
E-mail: hugo@greendata.es
URL: http://www.greendata.es

Mundi Prensa Libros, SA
Castelló, 37, E-28001 Madrid
Tél.: (34) 914 36 37 00, fax: (34) 915 75 39 98
E-mail: libreria@mundiprensa.es
URL: http://www.mundiprensa.com

Sarenet
Parque Tecnológico, Edificio 103
E-48016 Zamudio (Vizcaya)
Tél.: (34) 944 20 94 70, fax: (34) 944 20 94 65
E-mail: info@sarenet.es
URL: http://www.sarenet.es

FRANCE

Encyclopédie douanière
6, rue Barbès, BP 157
F-92304 Levallois-Perret Cedex
Tél.: (33-1) 47 58 09 00
Fax: (33-1) 47 58 07 17

FLA Consultants
27, rue de la Vistule, F-75013 Paris
Tél.: (33-1) 45 82 75 75
Fax: (33-1) 45 82 46 04
E-mail: flabases@way.fr
URL: http://www.flia-consultants.fr

**Institut national de la statistique
et des études économiques**
Data Shop Paris
195, rue de Bercy
F-75582 Paris Cedex 12
Tél.: (33-1) 53 17 88 44
Fax: (33-1) 53 17 88 22
E-mail: datashop@insee.fr
URL: http://www.insee.fr

Journal officiel
Service des publications des CE
26, rue Desaix, F-75727 Paris Cedex 15
Tél.: (33-1) 40 58 77 31
Fax: (33-1) 44 08 78 30
E-mail: europublications@journal-officiel.gouv.fr
URL: http://journal-officiel.gouv.fr

Office central de documentation
33, rue Linné, F-75005 Paris
Tél.: (33-1) 44 08 78 30
Fax: (33-1) 44 08 78 39
E-mail: bai@ocd.fr
URL: http://www.ocd.fr

IRELAND

Government Supplies Agency
Publications Section, 4-5 Harcourt Road
Dublin 2
Tel. (353-1) 661 31 11, fax (353-1) 475 27 60
E-mail: opw@iol.ie

Lendac Data Systems Ltd
Unit 6, IDA Enterprise Centre
Pearse Street, Dublin 2
Tel. (353-1) 677 61 33
Fax (353-1) 671 01 35
E-mail: marketing@lendac.ie
URL: http://www.lendac.ie

ITALIA

Licosa SpA
Via Duca di Calabria, 1/1
Casella postale 552, I-50125 Firenze
Tel.: (39-55) 64 54 15, fax: (39-55) 64 12 57
E-mail: licosa@licosa.com
URL: http://www.licosa.com

LUXEMBOURG

Infopartners SA
4, rue Jos Felten
L-1508 Luxembourg-Howald
Tél.: (352) 40 11 61, fax: (352) 40 11 62-331
E-mail: infopartners@ip.lu
URL: http://www.infopartners.lu

Messageries du livre SARL
5, rue Raiffeisen, L-2411 Luxembourg
Tél.: (352) 40 10 20, fax: (352) 49 06 61
E-mail: mdl@pt.lu
URL: http://www.mdl.lu

Abonnements:

Messageries Paul Kraus
11, rue Christophe-Plantin
L-2339 Luxembourg
Tél.: (352) 49 98 88-8
Fax: (352) 49 98 88-444
E-mail: mail@mpk.lu
URL: http://www.mpk.lu

PF Consult SARL
10, boulevard Royal, BP 1274
L-1012 Luxembourg
Tél.: (352) 24 17 99, fax: (352) 24 17 99
E-mail: paulfeyt@compuserve.com

NETDERLAND

Nedbook International BV
Asterweg 6, Postbus 37600
1030 BA Amsterdam
Tel. (31-20) 634 08 16
Fax (31-20) 634 09 63
E-mail: info@nedbook.nl

Samsom Bedrijfsinformatie BV
Prinses Margrietlaan 3, Postbus 4
2400 MA Alphen aan den Rijn
Tel. (31-172) 46 66 25
Fax (31-172) 44 06 81
E-mail: helpdesk@sbi.nl
URL: http://www.sbi.nl

SDU Servicecentrum Uitgevers
Christoffel Plantijnstraat 2, Postbus 20014
2500 EA Den Haag
Tel. (31-70) 378 98 80
Fax (31-70) 378 97 83
E-mail: sdu@sdn.nl
URL: http://www.sdu.nl

Swets & Zeitlinger BV
Heereweg 347 B, Postbus 830
2160 SZ Lisse
Tel. (31-252) 43 51 11, fax (31-252) 41 58 88
E-mail: ycampfens@swets.nl
URL: http://www.swets.nl

ÖSTERREICH

EDV GmbH
Altmanndorferstraße 154-156
A-1231 Wien
Tel. (43-1) 667 23 40, Fax (43-1) 667 13 90
E-mail: online@edvg.co.at
URL: http://www.edvg.co.at

Gesplan GmbH
Dapontgasse 5, A-1031 Wien
Tel. (43-1) 712 54 02, Fax (43-1) 715 54 61
E-mail: office@gesplan.com
URL: http://www.gesplan.com

**Manz'sche Verlags- und
Universitätsbuchhandlung GmbH**
Kohlmarkt 16, A-1014 Wien
Tel. (43-1) 53 16 11 00
Fax (43-1) 53 16 11 67
E-mail: bestellen@manz.co.at
URL: http://www.manz.at

PORTUGAL

**Distribuidora de Livros
Bertrand Ld.ª**
Grupo Bertrand, SA
Rua das Terras dos Vales, 4-A
Apartado 60037, P-2700 Amadora
Tel. (351-1) 495 87 87
Fax (351-1) 496 02 55
E-mail: db@ip.pt

**Imprensa Nacional-Casa
da Moeda, SA**
Rua da Escola Politécnica n.º 135
P-1250-100 Lisboa Codex
Tel. (351) 213 94 57 00
Fax (351) 213 94 57 50
E-mail: spocoe@incm.pt
URL: http://www.incml.pt

Telepac
Rua Dr. A. Loureiro Borges, 1
Arquiparque – Miraflores
P-1495 Alges
Tel. (351-1) 790 70 00
Fax (351-1) 790 70 43
E-mail: bdados@mail.telepac.pt
URL: http://www.telepac.pt

SUOMI/FINLAND

**Akateeminen Kirjakauppa/
Akademiska Bokhandeln**
Keskuskatu 1/Centralgatan 1, PL/PB 128
FIN-00101 Helsinki/Helsingfors
P/tfn (358-9) 121 44 18
F./fax (358-9) 121 44 35
Sähköposti: sps@akateeminen.fi
URL: http://www.akateeminen.com

**TietoEnator Corporation Oy,
Information Service**
PO Box 406
FIN-02101 Espoo/Esbo
P/tfn (358-9) 86 25 23 31
F./fax (358-9) 86 25 35 53
Sähköposti: markku.kolari@tietoanator.com
URL: http://www.tietoanator.com/
tietopalvelut

SVERIGE

BTJ AB
Traktorvägen 11, S-221 82 Lund
Tfn (46-46) 18 00 00, fax (46-46) 30 79 47
E-post: btjeu-pub@btj.se
URL: http://www.btj.se

Sema Group InfoData AB
Fyrverkarbacken 34-36
S-100 26 Stockholm
Tfn (46-8) 738 50 00, fax (46-8) 618 97 78
E-post: infotorg@infodata.sema.se
URL: http://www.infodata.sema.se

Statistiska Centralbyrån
Karlsvägen 100, Box 24 300
S-104 51 Stockholm
Tfn (46-8) 783 48 01, fax (46-8) 783 48 99
E-post: info@sewa@scb.se
URL: http://www.scb.se/scbswe/ishtm/
eubest.htm

UNITED KINGDOM

Abacus Data Services (UK) Ltd
Waterloo House, 59 New Street
Chelmsford, Essex CM1 1NE

Tel. (44-1245) 25 22 22
Fax (44-1245) 25 22 44
E-mail: abacusuk@aol.com
URL: www.abacusuk.co.uk

Business Information Publications Ltd
15 Woodlands Terrace
Glasgow, G3 6DF, Scotland
Tel. (44-141) 332 82 47
Fax (44-141) 331 26 52
E-mail: bip@bipcontracts.com
URL: http://www.bipcontracts.com

Context Electronic Publishers Ltd
Grand Union House
20 Kentish Town Road
London NW1 9NR
Tel. (44-171) 267 89 89
Fax (44-171) 267 11 33
E-mail: david@context.co.uk
URL: http://www.justis.com

DataOp Alliance Ltd
PO Box 2600, Eastbourne BN22 0QN
Tel. (44-1323) 52 01 14
Fax (44-1323) 52 00 05
E-mail: sales@dataop.com
URL: http://www.dataop.com

The Stationery Office Ltd
Orders Department
PO Box 276
London SW8 5DT
Tel. (44-171) 870 60 05-522
Fax (44-171) 870 60 05-533
E-mail: book.orders@theso.co.uk
URL: http://www.tsonline.co.uk

ISLAND

Bokabud Larusar Blöndal
Skólavörðustíg, 2, IS-101 Reykjavik
Tel. (354) 551 56 50
Fax (354) 552 55 60
E-mail: bokabud@sinnet.is

Skýrr
Ármúli, 2, IS-108 Reykjavik
Tel. (354) 569 51 00
Fax (354) 569 52 51
E-mail: sveinbjorn@skýrr.is
URL: http://www.skýrr.is

NORGE

Swets Norge AS
Østenjoveien 18, Boks 6512 Etterstad
N-0606 Oslo
Tel. (47-22) 97 45 00, fax (47-22) 97 45 45
E-mail: kyrtlerid@swets.no

Vestlandsforskning
Fossetunet 3
N-5800 Sogndal
Tel. (47-57) 67 61 50, fax (47-57) 67 61 90
E-mail: eurlork@v.f.hisf.no

SCHWEIZ/SUISSE/SVIZZERA

Euro Info Center Schweiz
c/o OSEC, Stampfenbachstraße 85
PF 492, CH-8035 Zürich
Tel. (41-1) 365 53 15, Fax (41-1) 365 54 11
E-mail: eics@osec.ch
URL: http://www.osec.ch/eics

ANDRE LANDE

En komplet liste over salgskontorer for *De Europæiske Fællesskabers Tidende* – specielt for tredjelande – kan fås ved Kontoret for *De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer* eller via Internettet på følgende hjemmeside: <http://eur-op.eu.int/en/general/s-ad.htm>

Denne EF-Tidende er også tilgængelig på EUR-Lex (<http://europa.eu.int/eur-lex/>) i 45 dage

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på Internet: <http://europa.eu.int>

KONTORET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS OFFICIELLE PUBLIKATIONER
L-2985 LUXEMBOURG

I

(Meddelelser)

KOMMISSIONEN

Euroens vekselkurs ⁽¹⁾

7. juli 2000

(2000/C 190/01)

1 euro	=	7,4630	danske kroner
	=	336,79	græske drakmer
	=	8,4310	svenske kroner
	=	0,6278	pund sterling
	=	0,9483	amerikanske dollar
	=	1,4070	canadiske dollar
	=	101,860	japanske yen
	=	1,5458	schweizerfranc
	=	8,1730	norske kroner
	=	73,1024	islandske kroner ⁽²⁾
	=	1,6130	australske dollar
	=	2,0685	new zealandske dollar
	=	6,48637	sydafrikanske rand ⁽²⁾

⁽¹⁾ Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

⁽²⁾ Kilde: Kommissionen.

Godkendt statsstøtte inden for rammerne af bestemmelserne i artikel 87 og 88 i EF-traktaten**Tilfælde, mod hvilke Kommissionen ikke gør indsigelse**

(2000/C 190/02)

Dato for vedtagelse af beslutningen: 6.6.2000**Medlemsstat:** Tyskland (Sachsen-Anhalt)**Sag nr.:** N 298/99**Støtteordning:** Forskning og udvikling inden for landbrugs- og veterinærsektoren**Formål:** At gennemføre og anvende forskningsprojekter inden for landbrugs- og veterinærsektoren**Retsgrundlag:** EU-støtterammen for forskning og udvikling (EFT C 45 af 17.2.1996, s. 5)**Rammebeløb:** 1,1 mio. DEM om året**Støtteintensitet eller støttebeløb:** Forskellige beløb**Varighed:** Ubegrænset

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids**Dato for vedtagelse af beslutningen:** 6.6.2000**Medlemsstat:** Italien (Piemonte)**Sag nr.:** N 708/99**Støtteordning:** Genplantning af vinarealer til dyrkning af kvbd i Piemonte**Formål:** At forbedre vinproduktionens kvalitet**Retsgrundlag:** Deliberazione Giunta Regionale n. 4-28416 del 21.10.1999**Rammebeløb:** Ca. 3 mia. ITL (ca. 1,5 mio. EUR)**Støtteintensitet eller støttebeløb:**

— Højest 30 % af udgifterne til genplantning (rydning og genplantning),

— dog højst 10 mio. ITL (ca. 5 000 EUR) pr. ha

Varighed: Engangsstøtte**Andre oplysninger:** Foranstaltningen vil blive gennemført i overensstemmelse med de redegørelser og forpligtelser, som myndighederne afgav i brev af 15. februar 2000. Sidste dato for ret til støtte er 31. juli 2000.

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids**Dato for vedtagelse af beslutningen:** 6.6.2000**Medlemsstat:** Det Forenede Kongerige**Sag nr.:** N 170/2000**Støtteordning:** Nødhjælp til landbrugere på Orkney**Formål:** At yde midlertidig hjælp til landbrugerne for at afhjælpe manglen på strå**Retsgrundlag:** Local Government (Scotland) Act 1973 S 83; Orkney County Council Act 1974**Rammebeløb:** 150 000 GBP (ca. 240 000 EUR)**Støtteintensitet eller støttebeløb:** 40 GBP pr. ton strå, der sejles til hovedøen, og 50 GBP for andre øer i Orkney**Varighed:** Fra godkendelse til udgangen af juli 2000

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

Godkendt statsstøtte inden for rammerne af bestemmelserne i artikel 87 og 88 i EF-traktaten**Tilfælde, mod hvilke Kommissionen ikke gør indsigelse**

(2000/C 190/03)

(EØS-relevant tekst)

Dato for vedtagelse af beslutningen: 11.4.2000**Medlemsstat:** Italien (Molise)**Sag nr.:** N 787/1999**Støtteordning:** Statsstøtte til fordel for Nuove Industrie Molisane SRLU**Formål:** Gennemførelse af et stort investeringsprojekt som led i de multisektorale rammebestemmelser for regionalstøtte med henblik på etablering af ny cementklinkerproduktion

(fremstillingsindustrien, undersektor: cementproduktion, NACE 26.51)

Retsgrundlag: Regionalstøtteordning »Contratto d'Area del Molise Interno 1998«; baseret på »Decreto ministeriale n. 527 del 20 ottobre 1995« og »Legge n. 488 del 19 dicembre 1992«**Støtteintensitet eller støttebeløb:** 15 068 503 EUR, hvilket svarer til en støtteintensitet på 15,56 % NSÆ**Varighed:** 1999-2001

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids**Dato for vedtagelse af beslutningen:** 29.5.2000**Medlemsstat:** Det Forenede Kongerige (Skotland)**Sag nr.:** N 69/2000**Støtteordning:** Genoptagelse af lakseopdrættet efter sygdommen infektiøs anæmi**Formål:** At give akvakulturvirksomheder, hvis dyr blev angrebet sygdommen, og som måtte slå deres bestande ned for at udrydde sygdommen, mulighed for at genoptage produktionen**Retsgrundlag:** Beslutning truffet af Scottish Executive Rural Affairs Department**Rammebeløb:** 9 mio. GBP**Støtteintensitet eller støttebeløb:** Tilskud på indtil 50 % af investeringer eller lån. Tilskuddet må ikke være større end virksomhedens indkomstab som følge af den obligatoriske nedslagning af laksebestande**Varighed:** Indtil 31. marts 2002**Andre oplysninger:** Årlig rapport

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på

http://europa.eu.int/comm/sg/sgb/state_aids

STATSSTØTTE

Opfordring til at fremsætte bemærkninger efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, til støtte C 14/2000 (ex N 613/99) — Nederlandene — Fritagelse fra mineralskatter efter gødningsloven

(2000/C 190/04)

Ved brev af 20. marts 2000, der er gengivet på det autentiske sprog efter dette resumé, meddelte Kommissionen Nederlandene, at den havde besluttet at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, over for ovennævnte støtteforanstaltning.

Interesserede parter kan senest en måned efter offentliggørelsen af nærværende resumé og det efterfølgende brev sende deres bemærkninger til:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Landbrug
Direktoratet for Økonomiske Retsforskrifter for Landbruget
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel
Telefax (32-2) 296 21 51

Disse bemærkninger vil blive videresendt til Nederlandene. Interesserede parter, der fremsætter bemærkninger til sagen, kan skriftligt anmode om at få deres navne hemmeligholdt. Anmodningen skal være begrundet.

RESUMÉ

Ved brev af 7. oktober 1999 gav Den Nederlandske Repræsentation ved Den Europæiske Union Kommissionen meddelelse om visse fritagelser fra de mineralskatter, der er blevet indført ved gødningsloven. Denne ordning omfatter bestemmelser om et obligatorisk bogføringsystem for mineraler på de enkelte bedrifter og om de maksimale fosfat- og nitratudledninger i miljøet pr. bedrift. Hvis udledningerne overstiger disse maksimumsmængder, skal der betales skatter for disse mængder. Landbrugeren kan selv vælge, hvordan han vil nedbringe mineraludledningerne til de acceptable maksimumsmængder. Formålet med mineralskatterne efter gødningsloven er at give landbrugsvirksomhederne incitament til at nedbringe mineraludvaskningen. Skatterne opkræves kun, hvis den samlede mængde fosfat og kvælstof, der bringes ud på markerne, minus den samlede mængde mineraler, der fjernes, i et kalenderår overstiger normerne for tilladelig udvaskning af fosfat og kvælstof i miljøet (såkaldte »udvaskningsnormer«). Hvis en virksomhed træffer effektive foranstaltninger, fx fjernelse af gødning, som ikke må spredes på markerne, skal den ikke betale nogen skatter.

Ifølge den foreslåede foranstaltning er små virksomheder (såkaldte »hobbyvirksomheder«) og havecentre fuldt ud fritaget fra de mineralskatter, der er fastsat i kapitel IV i gødningsloven. Gartneribrug, der dyrer afgrøder i væksthuse eller på vækstmedium, er delvis fritaget.

1. Fritagelse for hobbyvirksomheder

I artikel 38 i gødningsloven er der allerede fastsat fritagelse for bl.a. ekstensivt husdyrbrug, da sigtet med den førte politik er at

fokuserer på virksomhederne med de største miljørisici, en kategori, som bedrifter med ekstensivt husdyrbrug i princippet ikke tilhører.

Grunden til, at der indføres en særskilt fritagelse for små bedrifter med ekstensivt husdyrbrug (»hobbyvirksomheder«) er, at nogle af dem måske ikke opfylder de formelle krav i artikel 38 i gødningsloven. Tanken bag denne fritagelse er, at produktionen af husdyrgødning er så begrænset i disse virksomheder, at der næmt kan træffes foranstaltninger til bortskaffelse af gødningen. Fritagelsen gælder for virksomheder, der i gennemsnit ikke har mere end tre storkreaturer og tre ha landbrugsjord i et kalenderår, og som ikke bringer dyr eller andre organiske gødningsstoffer ind på bedriften. Hobbyvirksomheder er altså fritaget fra skatten, som har til formål at dække regeringens omkostninger ved gennemførelsen af gødningsloven.

2. Fritagelse for gartneribrug

Gartneribrug, der dyrer afgrøder i væksthuse (i det følgende benævnt »gartneribrug på jord«) eller på vækstmedium (i det følgende benævnt »gartneribrug på vækstmedium«), er delvis fritaget. Grunden til, at disse kategorier udelukkes, er, at ordningen med mineralskatter ikke tilgodeser de ganske særlige dyrkningsprocesser, der er forbundet med gartneribrug på jord og gartneribrug på vækstmedium.

Mængden af gødningsstoffer, der er fritaget ifølge denne ordning, er på 460 kg fosfater pr. ha vækstmedium eller bygning, der rent faktisk anvendes til gartneribrug. Maksimumsmængden af kvælstof pr. ha er på 800 kg.

I artikel 54 i gødningsloven er der fastsat en midlertidig skattefritagelse for kunstgødning med henblik på bestemmelse af fosfatmængden. Der gælder derfor en tilsvarende fritagelse for gartneribrug.

3. Fritagelse for havecentre

Havecentre sælger gødningsstoffer til privatpersoner. Havecentrene er fritaget fra mineralskatterne. Desuden gælder det administrative krav om, at der skal udfærdiges et bevis for levering af den pågældende husdyrgødning eller organiske gødning, ikke for havecentret som sælger og privatpersonen som køber.

Selv om de nederlandske myndigheder mener, at skattefritagelsen er berettiget »som følge af systemets karakter eller forvaltning« (se Kommissionens meddelelse om anvendelsen af statsstøttere reglerne på foranstaltninger vedrørende direkte beskatning af virksomheder, EFT C 384 af 10.12.1998, s. 3) og derfor ikke udgør statsstøtte i henhold til artikel 87, stk. 1, har de forelagt retsforordningen for Kommissionen til gennemgang.

Ifølge punkt 23 i Kommissionens meddelelse om anvendelsen af statsstøttere reglerne på foranstaltninger vedrørende direkte beskatning af virksomheder (EFT C 384 af 10.12.1998, s. 3) betyder den differentiering, der er forbundet med visse foranstaltninger, ikke nødvendigvis, at de må betragtes som statsstøtte. Dette er tilfældet bl.a. ved foranstaltninger, hvis økonomiske begrundelse gør dem nødvendige eller funktionelle i forhold til skattesystemets effektivitet. Medlemsstaten skal imidlertid kunne give en sådan begrundelse.

På procedurens nuværende stadium mener Kommissionen ikke, at de nederlandske myndigheder har godtgjort, at mineralskattesystemets art og økonomiske begrundelse gør de forskellige skattefritagelser berettiget.

Da en sådan begrundelse ikke foreligger, må fritagelserne betragtes som statsstøtte, og da de synes at opfylde alle betingelserne i punkt 9-12 i Kommissionens meddelelse om anvendelsen af statsstøttere reglerne på foranstaltninger vedrørende direkte beskatning af virksomheder, må de betragtes som driftsstøtte.

Kommissionen nærer også tvivl, hvad angår miljøvirkningen af de foreslåede fritagelser og foreneligheden med nitratdirektivet. Den har sendt en formel åbningsskrivelse (skrivelse af 29. september 1998, reference SG(98) D/8079), som Nederlandene har besvaret, og som for øjeblikket er under yderligere gennemgang i Kommissionen. Mineralskattesystemet, ifølge hvilket virksomhederne fortsat kan overskride normerne i nitratdirektivet, hvis de betaler skatterne, er muligvis uforenelig med nitratdirektivet. Den omstændighed, at landbrugerne kan overskride normerne mod at betale en skat, giver ikke tilstrækkelig garanti for, at normerne vil blive overholdt. Endvidere er de såkaldte udvaskningsnormer højere end de værdier, der er tilladt efter nitratdirektivet, uden at udløse betaling af skatter. Artikel 38 i gødningsloven tillader allerede en fritagelse for ekstensivt husdyrbrug og fastsætter for sådanne bedrifter en maksimumsmængde gødning, der kan spredes hvert år, som er udtrykt i fosfat i stedet for nitrat som krævet i nitratdirektivet og overstiger det i direktivet tilladte maksimum. Indrømmelse af yderligere fritagelser kan forværre denne situation.

BREVETS ORDLYD

»De Commissie wenst Nederland mede te delen dat zij, na bestudering van de door de Nederlandse autoriteiten verstrekte gegevens over bovengenoemde steunmaatregel, besloten heeft de procedure van artikel 88, lid 2 van het EG-Verdrag in te leiden.

Bij dit besluit heeft de Commissie zich gebaseerd op de navolgende overwegingen.

1. PROCEDURE

Bij brief van 7 oktober 1999, geregistreerd op 13 oktober 1999, heeft de permanente vertegenwoordiging van Nederland bij de Europese Unie bovengenoemde steunmaatregel overeenkomstig artikel 87, lid 3, van het EG-Verdrag bij de Commissie aangemeld. Bij brief van 10 januari 2000, geregistreerd op 12 januari 2000, zijn aanvullende gegevens verstrekt.

Uiterste datum: 13 maart 2000.

2. BESCHRIJVING

2.1. Titel

Vrijstelling van mineralenheffingen in het kader van de Meststoffenwet.

2.2. Budget

Niet meegedeeld.

2.3. Begunstigden

Kleine bedrijven, tuinbouwbedrijven en tuincentra.

2.4. Maatregel

Nederland is voornemens een technische regeling in te voeren die voorziet in een vrijstelling van hoofdstuk IV van de Meststoffenwet voor kleine bedrijven, tuinbouwbedrijven en tuincentra.

Bij de Meststoffenwet is in 1998 een regeling voor regulerende heffingen op mineralen ingesteld. Deze regeling voorziet in een verplichte administratie ten aanzien van het landbouwbedrijf met betrekking tot de aangevoerde mineralen en in maximumhoeveelheden voor de emissie van fosfaten en nitraten per bedrijf. Indien deze maximumhoeveelheden overschreden worden, zullen voor de overschrijdingen heffingen moeten worden betaald. De landbouwer mag zelf bepalen hoe hij de mineralenemissies zal verlagen tot de toelaatbare maximumhoeveelheden. Het doel van de mineralenheffingen in het kader van de Meststoffenwet is het de landbouwbedrijven ertoe aan te zetten de

door hun bedrijfsvoering veroorzaakte mineralenbelasting te verminderen. De prohibatieve heffingen worden slechts toegepast voorzover de totale hoeveelheid fosfaat en stikstof die op het bedrijf wordt aangevoerd, verminderd met de totale hoeveelheid van deze mineralen die van het bedrijf wordt afgevoerd, in een kalenderjaar groter is dan de normen voor het toelaatbare verlies van fosfaat en stikstof naar het milieu (de zogenoemde verliesnormen). Als een bedrijf doeltreffende maatregelen neemt, zoals het afvoeren van niet-plaatsbare mest, zal het geen heffing verschuldigd zijn. De tarieven zijn zo vastgesteld dat het voordelig is maatregelen te nemen om te voorkomen dat de verliesnormen worden overschreden en dat heffingen moeten worden betaald.

In het kader van de voorgestelde maatregel worden kleine bedrijven („hobbyisten”) en tuincentra volledig vrijgesteld van de mineralenheffingen zoals bedoeld in hoofdstuk IV van de Meststoffenwet. Tuinbouwbedrijven die gewassen telen onder glas of op substraat worden gedeeltelijk vrijgesteld.

2.4.1. Vrijstelling voor hobbyisten

Artikel 38 van de Meststoffenwet voorziet in een vrijstelling voor onder andere extensieve veehouderijen, omdat de wet is toegespitst op bedrijven met de grootste milieurisico's, waartoe extensieve veehouderijen in principe niet behoren.

Artikel 38 van de Meststoffenwet voorziet in een vrijstelling voor bedrijven die aan de volgende voorwaarden voldoen:

1. De veebezetting is niet meer dan 2,5 grootvee-eenheden per hectare van de tot het bedrijf behorende oppervlakte landbouwgrond (de bijlage bij de Meststoffenwet bevat een omrekeningstabel voor de berekening van de grootvee-eenheid-equivalenten).
2. De som van de hoeveelheid aangevoerde dierlijke meststoffen en overige organische meststoffen (uitgedrukt in kilogram fosfaat) bedraagt, per hectare van de gemiddeld tot het bedrijf behorende oppervlakte landbouwgrond, minder dan
 - a) 120 kg voor grasland en 100 kg voor bouwland en 40 kg voor braakland in de jaren 1998 en 1999,
 - b) 85 kg voor grasland en bouwland, en 35 kg voor braakland in de jaren 2000 en 2001,
 - c) 80 kg voor grasland en bouwland, en 30 kg voor braakland in het jaar 2002 en volgende, en
3. de som van de hoeveelheid aangevoerde dierlijke meststoffen, de hoeveelheid aangevoerde overige organische meststoffen en de hoeveelheid geproduceerde dierlijke meststoffen (uitgedrukt in kilogram fosfaat) is minder dan 20 kg per hectare natuurterrein.

Dat voor kleine, extensieve veehouderijen een aparte vrijstelling zou worden ingevoerd, heeft te maken met het feit dat sommige misschien niet voldoen aan de formele voorwaarden van artikel 38 van de Meststoffenwet. De achterliggende gedachte is dat de productie van dierlijke meststoffen in dergelijke bedrijven zo beperkt is dat maatregelen voor de afvoer van meststoffen probleemloos kunnen worden aangenomen. De vrijstelling geldt indien de gemiddelde veebezetting in een kalender-

jaar niet meer bedraagt dan drie grootvee-eenheden ⁽¹⁾ op een oppervlakte landbouwgrond van niet meer dan drie hectare en indien geen gebruik wordt gemaakt van dierlijke of andere organische meststoffen.

Hobbyisten zijn ook vrijgesteld van de heffing ter dekking van de kosten die de overheid moet maken voor de uitvoering van de Meststoffenwet.

2.4.2. Vrijstelling voor tuinbouwbedrijven

Tuinbouwbedrijven die gewassen telen in kassen (hierna „grondgebonden tuinbouw” genoemd) of op substraat (hierna „niet-grondgebonden tuinbouw” genoemd) zijn gedeeltelijk vrijgesteld.

De reden voor deze vrijstelling is dat in de heffingenregeling geen rekening wordt gehouden met de specificiteit van de grondgebonden en de niet-grondgebonden tuinbouw.

Bij grond-gebonden tuinbouw wordt onder de Meststoffenwet niet de grond in de kas in aanmerking genomen om de landbouwgrond die tot de onderneming behoort vast te stellen. Bij niet-grondgebonden tuinbouw worden groeimmedia (bijvoorbeeld potten met grond, steenwol) eveneens niet beschouwd als „grond” die in aanmerking wordt genomen voor het bepalen van de maximumhoeveelheid meststoffen waarvoor geen mineralenheffingen gelden. De Meststoffenwet houdt immers enkel rekening met de oppervlakte landbouwgrond van de onderneming, zonder de grond waarop bedrijfsgebouwen zijn gevestigd (zoals kassen). De oppervlakte landbouwgrond is evenwel van wezenlijk belang voor het bepalen van de hoogte van de belastbare hoeveelheid meststoffen of mineralen.

De hoeveelheid meststoffen die in het kader van deze regeling wordt vrijgesteld, bedraagt maximaal 460 kg fosfaat per hectare groeimedium of bedrijfsgebouw dat daadwerkelijk voor tuinbouw wordt gebruikt. Voor stikstof geldt een maximum van 800 kg per hectare. Deze hoeveelheden zijn in overeenstemming met de emissiedoelstellingen voor de glastuinbouw die zijn neergelegd in het Convenant Glastuinbouw en Milieu.

Artikel 54 van Meststoffenwet voorziet in een tijdelijke vrijstelling voor kunstmest voor de bepaling van de hoeveelheid fosfaat. Bijgevolg geldt een gelijksoortige vrijstelling voor de tuinbouw.

2.4.3. Vrijstelling voor tuincentra

Tuincentra voeren meststoffen aan om ze te verkopen aan particulieren. Zij zijn vrijgesteld van de mineralenheffingen. Daarnaast zijn tuincentra als verkoper en particulieren als koper vrijgesteld van de administratieve verplichting om een afleveringsbewijs voor de aflevering van dierlijke of organische meststoffen op te maken.

Wanneer het tuincentrum zelf tuinbouwactiviteiten verricht, geldt de vrijstelling alleen voor:

⁽¹⁾ Bijvoorbeeld een voor de slacht bestemde zeug komt overeen met 0,288 grootvee-eenheden, wat betekent dat tien van dergelijke zeugen mogen worden gehouden; een leghen van meer dan 18 weken komt overeen met 0,012 grootvee-eenheden, wat betekent dat ongeveer 250 van dergelijke hennen mogen worden gehouden.

- tuinbouw op landbouwgrond, indien de gemiddelde tot het bedrijf behorende oppervlakte landbouwgrond niet meer dan 3 hectare bedraagt en de som van de aangevoerde hoeveelheid dierlijke en overige organische meststoffen per hectare minder bedraagt dan 100 kg fosfaat in 1998 en 1999, 85 kg in 2000 en 2001, en 80 kg in 2002 en volgende;
- grondgebonden of niet-grondgebonden tuinbouw, onder de bovengenoemde voorwaarden.

2.5. Looptijd

Onbeperkt.

3. BEOORDELING

3.1. Is hier sprake van steun?

Hoewel de Nederlandse autoriteiten van mening zijn dat de vrijstelling van de heffing gerechtvaardigd wordt „door de aard of de opzet van het stelsel” (zie de mededeling van de Commissie over de toepassing van de regels betreffende steunmaatregelen van de staten op maatregelen op het gebied van de directe belastingen op ondernemingen) en het bijgevolg niet gaat om steun in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag, hebben zij de regeling voor onderzoek bij de Commissie aangemeld.

Volgens punt 23 van bovengenoemde mededeling van de Commissie betekent het feit dat sommige maatregelen differentieel van aard zijn niet noodzakelijk dat zij als steunmaatregelen moeten worden beschouwd. Dit geldt voor maatregelen die door hun economische rationaliteit noodzakelijk of functioneel voor de doeltreffendheid van het belastingstelsel zijn. Het is echter de taak van de lidstaat een dergelijke rechtvaardiging aan te voeren.

De Nederlandse autoriteiten hebben de volgende rechtvaardiging gegeven:

- Met betrekking tot hobbyisten: Het in de Meststoffenwet neergelegde stelsel van regulerende mineralenheffingen (Minas) strekt ertoe het verlies van fosfaat en stikstof naar het milieu te reguleren op bedrijfsniveau. Minas wil geen particulieren die enkele dieren houden onder de wet doen vallen, aangezien in die situaties geen sprake is van een landbouwbedrijf en nauwelijks sprake is van milieurisico's. Indien iemand slechts enkele dieren houdt, maar over heel weinig grond beschikt, kan het zijn dat deze persoon niet voldoet aan de in artikel 38 van de wet vastgestelde grens van 2,5 grootvee-eenheden per hectare en dus niet in aanmerking komt voor de vrijstelling van de mineralenheffingen. Om te voorkomen dat particulieren die niet bedrijfsmatig dieren houden, heffingen moeten betalen, voorziet de voorgestelde maatregel in een vrijstelling voor zogenoemde hobbyisten. De grens voor het niet-bedrijfsmatig houden van dieren is vastgesteld op maximaal 3 grootvee-eenheden ongeacht de beschikbare oppervlakte landbouwgrond.
- Met betrekking tot tuinbouwbedrijven en tuincentra: De forfaits van 460 kg fosfaat en 800 kg stikstof voor tuinbouwbedrijven en tuincentra met tuinbouwactiviteiten zijn gebaseerd op de onderzoeksgegevens van het Proefstation voor de Bloemisterij en Glasgroenten betreffende de fosfaat- en stikstofopname van gewassen die onder glas geteeld worden. Uit die gegevens is gebleken dat de fosfaat- en

stikstofopname van gewassen die onder glas worden geteeld gemiddeld 460 kg fosfaat en 800 kg stikstof per jaar is. De opname is dus veel hoger dan wanneer de gewassen in de open grond worden geteeld. Dit is, aangezien de productie bij teelt onder glas acht keer zo hoog is als bij teelt in de open grond, ook logisch. Door de forfaits voor fosfaat en stikstof in overeenstemming te brengen met de opname van fosfaat en stikstof wordt voorkomen dat die bedrijven onterecht heffingen zouden moeten betalen. Dit is dan ook de reden waarom deze forfaits hoger zijn dan die voor akkerbouwbedrijven en de normen van de nitratenrichtlijn.

- Met betrekking tot tuincentra die meststoffen aanvoeren om ze aan particulieren te verkopen: De aanvoer van meststoffen is in beginsel gelijk aan de afvoer van meststoffen.

In dit stadium van de procedure oordeelt de Commissie dat deze rechtvaardiging haar niet toelaat te concluderen dat de diverse heffingsvrijstellingen gerechtvaardigd worden door de aard en de economische rationaliteit van de regeling:

- Artikel 38 van de Meststoffenwet voorziet in een vrijstelling voor extensieve veehouderijen. Ondanks hun kleinschaligheid, kunnen sommige van deze hobbyisten economische actoren zijn. Benadrukt moet worden dat er geen de-minimisdrempel is voor de landbouwsector⁽²⁾. Een extra vrijstelling voor dergelijke hobbyisten die niet voldoen aan de formele voorwaarden voor vrijstelling lijkt niet te worden gerechtvaardigd door de aard of de opzet van het stelsel. Hoewel de Commissie een systeem zou kunnen overwegen dat gebaseerd is op een forfaitaire benadering in gevallen waarin de administratieve kosten voor het innen van de heffingen van erg kleine ondernemingen onevenredig hoog zijn, wordt in dit geval een volledige vrijstelling verleend. Voorts lijkt het niet evident om nu het criterium 3 grootvee-eenheden te hanteren (ongeacht de oppervlakte landbouwgrond), terwijl de algemene vrijstelling van artikel 38 gebaseerd is op het criterium 2,5 grootvee-eenheden (per hectare).
- Met betrekking tot de vrijstelling voor de tuinbouw lijkt het met het oog op de „aard of de algemene opzet van de regeling” passend de grond of het groeimedium in het bedrijfsgebouw gelijk te stellen met landbouwgrond en dan dezelfde aanvoernormen toe te passen. Voorts lijken in het onderhavige geval de hoeveelheden die mogen worden aangevoerd veel hoger te liggen (460 kg fosfaat per hectare en 800 kg stikstof per hectare). Bijgevolg lijkt er, mede gelet hierop, geen inherente reden te zijn om de voorgestelde vrijstelling voor de tuinbouw toe te kennen.
- De vrijstelling voor tuincentra die meststoffen aanvoeren om ze te verkopen aan particulieren kan worden geacht in overeenstemming te zijn met de „aard of de algemene opzet van de regeling”, aangezien de hoeveelheid aangevoerde mest in principe overeenkomt met de hoeveelheid verkochte mest — het tuincentrum zelf heeft geen verlies naar het milieu. Vanuit dit oogpunt lijkt er geen sprake te zijn van steun. Met betrekking tot de vrijstelling voor tuincentra die zelf tuinbouwactiviteiten verrichten, lijkt er evenwel, voorzover hier dezelfde regeling geldt als voor grondgebonden tuinbouw en voor niet-grondgebonden tuinbouw, geen inherente reden te zijn om de voorgestelde vrijstelling toe te kennen.

⁽²⁾ Mededeling van de Commissie inzake de-minimissteun (PB C 68 van 6.3.1996).

3.2. Verenigbaarheid van de steun

3.2.1. Steun voor bedrijfsvoering

De vrijstellingen lijken integendeel te voldoen aan alle voorwaarden van de punten 9 tot en met 12 van de mededeling van de Commissie over de toepassing van de regels betreffende steunmaatregelen van de staten op maatregelen op het gebied van de directe belastingen op ondernemingen:

- i) de maatregel biedt de begunstigden een voordeel waardoor de lasten die zij normaliter moeten dragen, worden verlicht,
- ii) het voordeel wordt toegekend door de staat (inkomstenverlies),
- iii) de maatregel kan het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloeden, wat het geval is wanneer de begunstigde een economische activiteit uitoefent die het voorwerp is van handel tussen lidstaten,
- iv) ten slotte is de maatregel specifiek of selectief.

In dit stadium lijkt het er derhalve op dat de steun moet worden beschouwd als louter steun voor de bedrijfsvoering. Doorgaans verbiedt de Commissie de toekenning van steun voor de bedrijfsvoering in de landbouwsector. Steun die uitsluitend neerkomt op vermindering van de normale bedrijfskosten voor de marktdeelnemer, biedt de begunstigde slechts een in de tijd beperkt economisch voordeel dat ophoudt te bestaan zodra de betalingen worden stopgezet, en kan de concurrentie vervalsen. Een dergelijke steun kan dus niet worden beschouwd als steun ter bevordering van de economische ontwikkeling van streken waar de levensstandaard abnormaal laag is (artikel 87, lid 3, onder a)), noch als steun om de ontwikkeling van bepaalde vormen van economische bedrijvigheid of van bepaalde regionale economieën te vergemakkelijken (artikel 87, lid 3, onder c)).

Steun voor de bedrijfsvoering wordt normaliter niet toegestaan (zie punt 5.5.1 van de richtsnoeren van de Commissie inzake staatssteun in de landbouwsector). Een dergelijke steun kan slechts worden toegestaan indien hij tijdelijk en degressief is, wat hier niet het geval is.

3.2.2. Naleving van secundaire wetgeving

Tot slot heeft de Commissie reeds twijfels geuit over de verenigbaarheid van de Nederlandse Meststoffenwet en het stelsel van mineralenheffingen met de nitratenrichtlijn. Zij heeft de Nederlandse autoriteiten een aanmaningsbrief doen toekomen (brief van 29 september 1998, referentie SG(98) D/8079), waarop zij een antwoord heeft ontvangen dat zij momenteel verder bestudeert. Het stelsel van mineralenheffingen, op grond waarvan ondernemingen de normen van de nitratenrichtlijn mogen blijven overschrijden voorzover zij heffingen betalen, zou onverenigbaar kunnen zijn met de nitratenrichtlijn. Het feit dat de landbouwers de normen mogen overschrijden mits zij een heffing betalen, biedt wellicht onvoldoende garanties met betrekking tot de inachtneming van de normen. De zogenoemde verliesnormen liggen voorts hoger dan de waarden van

de nitratenrichtlijn, zonder dat heffingen worden betaald. Artikel 38 van de Meststoffenwet voorziet reeds in een vrijstelling voor extensieve veehouderijen, waaraan per kalenderjaar een maximumhoeveelheid meststoffen wordt opgelegd die wordt uitgedrukt in kilogram fosfaat in plaats van, zoals voorgeschreven bij de nitratenrichtlijn, nitraat en die het door de richtlijn toegestane maximum overschrijdt. Door verdere vrijstellingen toe te kennen, zou deze situatie nog kunnen verslechteren.

Mocht de vrijstelling worden toegekend aan hobbyisten, dan lijkt er bovendien geen regel te zijn die garandeert dat voldaan wordt aan de norm van de nitratenrichtlijn (170 kg N/ha/jaar). De nitratenrichtlijn voorziet niet in een uitzondering op de de-minimisregel voor kleine bedrijven. De Nederlandse autoriteiten hebben niet aangetoond dat dergelijke hobbyisten noodzakelijkerwijs voldoen aan de normen van de nitratenrichtlijn.

Wat de tuinbouwbedrijven en tuincentra betreft, dient opgemerkt te worden dat de toelaatbare maximumhoeveelheid stikstof ver boven de normen van Richtlijn 91/676/EEG van de Raad van 12 december 1991 inzake de bescherming van water tegen verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen ligt (170 kg stikstof per hectare — voor een periode van vier jaar wordt bij wijze van uitzondering een maximumhoeveelheid van 210 kg toegestaan). Bij gebrek aan gegevens over het verlies van nitraat naar het water en rekening houdend met de toegestane hoeveelheid stikstof (die ver boven de normen van de nitratenrichtlijn ligt) heeft de Commissie twijfels omtrent het milieueffect van de voorgestelde vrijstellingen.

4. BESLUIT

Om de hierboven aangegeven redenen twijfelt de Commissie er in dit stadium van de procedure aan of de betrokken maatregel geen steunmaatregel is en als de maatregel inderdaad staatssteun vormt, of deze geacht kan worden het algemeen belang te dienen en derhalve in aanmerking komt voor een vrijstelling op grond van artikel 87, lid 3, van het EG-Verdrag.

De Commissie wil Nederland bijgevolg mededelen dat zij, na bestudering van de beschikbare gegevens betreffende de betrokken staatssteun, besloten heeft om met betrekking tot de voorgestelde steunmaatregel de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag in te leiden.

In het licht van het bovenstaande verzoekt de Commissie Nederland om, in het kader van de bij artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag vastgestelde procedure, binnen één maand na de ontvangst van dit schrijven, zijn opmerkingen te maken en alle gegevens te verstrekken die van nut kunnen zijn voor de beoordeling van de steunmaatregel. Zij verzoekt de Nederlandse autoriteiten om onverwijld een kopie van dit schrijven aan de potentiële begunstigden toe te zenden.

De Commissie wil Nederland eraan herinneren dat artikel 88, lid 3, van het EG-Verdrag een opschortende werking heeft en wijst op artikel 14 van Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad waarin is bepaald dat alle onrechtmatig verleende steun van de begunstigde kan worden teruggevorderd.«

STATSSTØTTE

Opfordring til at fremsætte bemærkninger efter artikel 6, stk. 5, i beslutning nr. 2496/96/EKSF til støtte C 24/2000 (ex N 215/99) — Voest Alpine Stahl Linz GmbH — Investeringsstøtte til vandrensningsanlæg

(2000/C 190/05)

(EØS-relevant tekst)

Ved brev af 17. maj 2000, der er gengivet på det autentiske sprog efter dette resumé, meddelte Kommissionen Østrig, at den havde besluttet at indlede proceduren efter artikel 6, stk. 5, i beslutning nr. 2496/96/EKSF over for ovennævnte støtte.

Interesserede parter kan senest en måned efter offentliggørelsen af nærværende resumé og det efterfølgende brev sende deres bemærkninger til den støtte, over for hvilken Kommissionen indleder proceduren, til:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Direktorat H
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel
Telefax (32-2) 296 95 79

Disse bemærkninger vil blive videresendt til Østrig. Interesserede parter, der fremsætter bemærkninger til sagen, kan skriftligt anmode om at få deres navne hemmeligholdt. Anmodningen skal være begrundet.

RESUMÉ

Beskrivelse af støtten

Den 15. april 1999 anmeldte Østrig et forslag om at bevilge investeringsstøtte på 29,89 mio. ATS (2,17 mio. EUR) til EKSF-stålværket Voest Alpine Stahl Linz GmbH til udvidelse af værkets anlæg til behandling og rensning af spildevand. Investeringen var nødvendig for at opfylde de nye miljønormer for spildevand, der træder i kraft i 2005. Støtten vil blive bevilget inden for rammerne af ordningen ved navn »Förderungsrichtlinien 1996 für betriebliche Abwassermaßnahmen«, som Kommissionen allerede har godkendt. Den foreslåede støtteintensitet ligger på 20 % af de støtteberettigede omkostninger (149,1 mio ATS eller 10,9 mio. EUR).

Investeringen (der blev gennemført i 1997 og 1998) resulterede i en betydelig udvidelse af det eksisterende anlæg til behandling og rensning af spildevand, der blev bygget i 1958. I det oprindelige anlæg blev spildevandet fra valsningsprocessen delvist genanvendt (efter fjernelse af valsehud) og derpå ført til tre sedimentationsbassiner for til sidst at blive ledt ud i Donau-floden. Udvidelsen omfatter foranstaltninger, der skal mindske udslippet af spildolie, en betydelig udbygning af anlægget til genanvendelse af spildevand og en udvidelse af rensningsanlægget. Der er blevet installeret fem separatorer og filtreringsanlæg, der modtager vandet fra sedimentationsbassinerne, udskiller olie og fast materiale og sender en del af vandet tilbage til valseværket. Før vandet bortledes, behandles det nu i bassiner og sand/grusfiltre. Det faste materiale og olien forbrændes i værkets højovn.

Vurdering

Voest Alpine Stahl Linz GmbH er et stålværk, der er omfattet af EKSF-traktaten. Investeringsstøtten udgør støtte som

omhandlet i EKSF-traktatens artikel 4, litra c), og skal vurderes på grundlag af Kommissionens beslutning 2496/96/EKSF (EFT L 338 af 28.12.1996, s. 42; herefter benævnt fællesskabsreglerne for støtte til jern- og stålindustrien eller blot fællesskabsreglerne). Ifølge artikel 3 i fællesskabsreglerne kan støtte betragtes som forenelig med fællesmarkedet, hvis den ydes i overensstemmelse med fællesskabsrammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse (EFT C 72 af 10.3.1994) og i overensstemmelse med de kriterier for deres anvendelse på EKSF's jern- og stålindustri, der er anført i bilaget til fællesskabsreglerne.

Fællesskabsrammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse indeholder en generel regel om, at kun meromkostninger forbundet med investeringer i miljøforbedringer er støtteberettigede. Kommissionen mener, at dette kriterium er opfyldt i denne sag, da investeringen kun vedrører anlæg til behandling og rensning af spildevand.

For så vidt angår såvel procedure som den materielle vurdering skelnes der i bilaget til fællesskabsreglerne klart mellem henholdsvis tilpasning og udskiftning af eksisterende anlæg. Denne støtte er blevet anmeldt som støtte til tilpasning af et eksisterende anlæg til nye normer, men Kommissionen er af den opfattelse, at der kun kan tales om en tilpasning, når den industrielle værdi af det eksisterende anlæg er betydeligt større end den investering, hvortil der ydes støtte. Kommissionen mener, at der er tale om en investering i et nyt anlæg til erstatning for det gamle. Denne vurdering bygger på det eksisterende anlægs alder (fra 1958), det faktum, at det var fuldstændig afskrevet, og den betydelige investering i udbygningen.

Den formelle konsekvens heraf er, at medlemsstaterne skal høres, hvilket er begrundelsen for at indlede proceduren efter artikel 6, stk. 5, i fællesskabsreglerne.

Der kan ikke ydes støtte til en ny investering, der under alle omstændigheder ville have været nødvendig af økonomiske årsager eller som følge af det eksisterende anlægs eller udstyrs alder. Der kræves en betydelig restlevetid (mindst 25 %) for det eksisterende anlæg, for at den nye investering kan betragtes som støtteberettiget (jf. litra b), nr. ii), i bilaget til fællesskabsreglerne). Kommissionen betvivler, at disse kriterier er opfyldt. I betragtning af det eksisterende anlægs alder (fra 1958) og investeringens betydelige omfang synes den nye investering at have været nødvendig under alle omstændigheder. Det er tvivlsomt, om det eksisterende anlæg havde 25 % af sin levetid tilbage på investeringstidspunktet. Kommissionen nærer derfor tvivl med hensyn til, om den foreslåede støtte er forenelig med fællesskabsreglerne for støtte til jern- og stålindustrien.

BREVETS ORDLYD

»Die Kommission teilt Österreich mit, daß sie nach Prüfung der von den österreichischen Behörden erteilten Auskünfte über die vorerwähnte Beihilfemaßnahme beschlossen hat, das Verfahren nach Artikel 6 Absatz 5 der Entscheidung Nr. 2496/96/EGKS zu eröffnen.

Das Verfahren

Mit Schreiben vom 15. April 1999 teilten die österreichischen Behörden der Kommission ihre Absicht mit, der Voest Alpine Linz AG Umweltschutzbeihilfen zu gewähren. Die Anmeldung erfolgte nach Artikel 88 Absatz 3 EG-Vertrag. Da die Voest Alpine Stahl Linz GmbH Erzeugnisse herstellt, die in der Anlage zum EGKS-Vertrag stehen, teilte die Kommission den österreichischen Behörden mit Schreiben vom 3. Mai 1999 mit, daß sie das Beihilfevorhaben nach der Entscheidung Nr. 2496/96/EGKS der Kommission (nachstehend der Stahlbeihilfekodex, ABl. L 338 vom 28.12.1996, S. 42) untersuchen wird.

Nach einem Auskunftersuchen der Kommission übermittelten die österreichischen Behörden am 21. Juli 1999 und 4. Januar 2000 ergänzende Auskünfte, anhand deren die Kommission feststellen wollte, ob die im Stahlbeihilfekodex niedergelegten Voraussetzungen für die Genehmigung staatlicher Beihilfen im Stahlsektor im Rahmen des angemeldeten Vorhabens erfüllt werden.

Beschreibung und Würdigung des angemeldeten Vorhabens

Voest Alpine Stahl Linz ist ein integriertes Stahlunternehmen, das Rohstahl und Warmbreitband herstellt. In seinem Warm-

walzwerk werden jährlich 3 bis 3,7 Mio. Tonnen erzeugt. Das Walzwerk besteht aus einem Wärmofen und einer Bandkühlungsanlage. Beim gesamten Walzprozeß wird Wasser verwendet, das durch Feststoffe und Maschinenöl verunreinigt wird.

Die frühere Abwasserbehandlungsanlage der Voest Alpine Stahl Linz stammt aus dem Jahr 1958. In dieser Anlage wurden die Abwässer aus dem Walzprozeß zunächst in einem Längsklärbecken gereinigt und anschließend für Kühl- und Entzunderungszwecke weiterverwendet. Die Abwässer aus dem gesamten Walzprozeß wurden schließlich einem Drei-Kammer-Zunderabsatzbecken zugeführt und danach in die Donau geleitet.

Gegenstand der Anmeldung ist eine bedeutende Erweiterung dieser Abwasserbehandlungsanlage in den Jahren 1997 und 1998, für die bei den österreichischen Behörden 1997 Investitionsbeihilfen beantragt wurden.

Die österreichischen Behörden haben detaillierte Auskünfte über das neue Abwasserbehandlungsverfahren übermittelt, die wie folgt zusammengefaßt werden können:

Im Walzwerk selbst werden Maßnahmen ergriffen, um die austretenden Öle zu verringern. Die Anlagen zur Weiterverwendung von Wasser für Kühlungszwecke wurden erweitert.

Die Abwasserreinigungsanlage wurde wesentlich vergrößert. In fünf Schraubenklärbecken wird das Abwasser aus den bestehenden Sedimentationsbecken gesammelt. In diesen Klärbecken werden Feststoffe und Öle abgeschieden. Das vorgereinigte Wasser wird anschließend einer nachgeschalteten Filteranlage zugeführt und danach zum Teil für Kühlungszwecke im Walzprozeß weiterverwendet und zum Teil nach einer Sand- und Kiesfilterbehandlung in die Donau geleitet. Feststoffe und Altöle werden im Hochofen des Unternehmens verbrannt.

Die Investitionen stellen einen bedeutenden Gewinn für die Umwelt dar. Die Ableitung von Feststoffen in offenes Wasser wird um 80 % und die Ableitung von Altöl um 44 % verringert.

Nach Auffassung der österreichischen Behörden handelt es sich bei diesem Projekt um die Anpassung einer bestehenden Anlage, durch die neue Umweltschutznormen erfüllt werden, und die geraume Zeit vor Inkrafttreten der neuen Normen durchgeführt wird. Diese neuen Normen für die Abwasserbehandlung ergeben sich aus der 345. Verordnung „Begrenzung von Abwasseremissionen aus der Aufbereitung, Veredelung und Weiterverarbeitung von Eisenerzen sowie aus der Eisen- und Stahlherstellung und -verarbeitung.“ Diese Verwaltungsvorschrift wurde am 28. November 1997 veröffentlicht. Sie trat für die österreichische Stahlindustrie am 27. November 1998 in Kraft. Für bestehende Anlagen wie die der Voest Alpine Stahl Linz ist allerdings eine Übergangszeit von sieben Jahren vorgesehen. Die neuen Normen gelten demnach für diese Anlage erst am 27. November 2005.

Rechtsgrundlage für die Gewährung der Beihilfe sind die „Förderrichtlinien 1996 für betriebliche Abwassermaßnahmen“ (nachstehend die Förderrichtlinien), die die Kommission 1996 aufgrund der EG-Vorschriften über staatliche Beihilfen (N 699/95) genehmigte. Gemäß § 8.1.a der Förderrichtlinien können für Investitionen zur Erfüllung neuer Umweltschutznormen an große Unternehmen (wie die Voest Alpine Stahl Linz) Beihilfen von bis zu 20 % der beihilfefähigen Kosten gewährt werden, sofern die Investitionen zwei Jahre vor Inkrafttreten der neuen Normen durchgeführt werden.

Voest Alpine Stahl Linz beantragte aufgrund der Förderrichtlinien 1997 einen Zuschuß; das Vorhaben wurde 1998 abgeschlossen. Da die neuen Normen also über zwei Jahre vor Inkrafttreten der einschlägigen Verwaltungsvorschrift für dieses Unternehmen (27. November 2005) erfüllt werden, wollen die österreichischen Behörden Beihilfen von bis zu 20 % der beihilfefähigen Kosten gewähren.

Die Gesamtinvestitionen belaufen sich laut Anmeldung auf 197 Mio. ATS (14,3 Mio. EUR). Die beihilfefähigen Kosten betragen aufgrund der Förderrichtlinien 149,1 Mio. ATS (10,9 Mio. EUR). Demnach beläuft sich die geplante Beihilfe in Form eines Investitionszuschusses auf (20 % von 149,1 Mio. ATS) 29,89 Mio. ATS (2,17 Mio. EUR).

Würdigung der Maßnahme

Voest Alpine Stahl Linz stellt Erzeugnisse her, die in der Anlage zum EGKS-Vertrag stehen und folglich unter Artikel 80 des Vertrags fallen. Alle Finanzmaßnahmen zugunsten eines EGKS-Stahlunternehmens unterliegen dem Stahlbeihilfekodex und dürfen ohne vorherige Genehmigung der Kommission nicht durchgeführt werden.

Die angemeldeten Maßnahmen stellen Beihilfen im Sinne des Artikels 4 Buchstabe c) EGKS-Vertrag und des Artikels 1 des Stahlbeihilfekodexes dar. Gemäß Artikel 4 Buchstabe c) EGKS-Vertrag sind von den Staaten bewilligte Subventionen oder Beihilfen mit dem Gemeinsamen Markt unvereinbar und müssen folglich innerhalb der Gemeinschaft abgeschafft werden. Der Stahlbeihilfekodex enthält die einzigen Ausnahmen von diesem allgemeinen Beihilfeverbot.

Gemäß Artikel 3 des Stahlbeihilfekodexes können Umweltschutzbeihilfen als mit dem Gemeinsamen Markt vereinbar angesehen werden, wenn sie den Vorschriften des Gemeinschaftsrahmens für staatliche Umweltschutzbeihilfen (ABl. C 72 vom 10.3.1994) und insbesondere den Kriterien für ihre Anwendung auf die Stahlindustrie im Anhang zum Stahlbeihilfekodex entsprechen.

Dem Gemeinschaftsrahmen für staatliche Umweltschutzbeihilfen zufolge gilt die allgemeine Regel, daß sich die beihilfefähigen Kosten unbedingt auf die für die Erreichung der Umwelt-

schutzziele notwendigen Investitionsmehrkosten beschränken müssen. Allgemeine Investitionskosten, die nicht dem Umweltschutz zugerechnet werden können, können nicht berücksichtigt werden.

Die Beihilfen dürfen nur für Anlagen gewährt werden, die seit mindestens zwei Jahren vor Inkrafttreten der neuen Normen in Betrieb sind.

Unternehmen, die bestehende, über zwei Jahre alte Anlagen nicht einfach anpassen, sondern durch neue Anlagen ersetzen, die den neuen Normen entsprechen, können nur für den Teil der Investitionskosten Beihilfen erhalten, der den Kosten für die Anpassung der alten Anlagen entspricht ⁽¹⁾.

Der Anhang zum Stahlbeihilfekodex sieht für die EGKS-Stahlindustrie besondere Vorschriften vor. Die Vorschrift über den Ersatz — statt einer Anpassung — der Anlage sieht folgendes vor:

b) Hinsichtlich Unternehmen, die mehr als zwei Jahre alte Anlagen oder Ausrüstungen nicht einfach anpassen, sondern durch normenkonforme Neuanlagen ersetzen wollen, wird folgendes Vorgehen angewandt:

i) Die Kosten für die Anpassung der Altanlagen (d. h. die Grundlage der Beihilfefähigkeit) müssen nicht nur von dem Investor nachgewiesen, sondern gegebenenfalls auch durch ein unabhängiges Gutachten bestätigt werden.

ii) Die Kommission untersucht die wirtschaftlichen und umweltpolitischen Hintergründe einer solchen Entscheidung. Grundsätzlich sind Neuinvestitionen, die aus wirtschaftlichen Gründen oder wegen des Alters der Anlagen oder Ausrüstungen auf jeden Fall getätigt worden wären, nicht beihilfefähig. Die verbleibende Lebensdauer der Anlage muß noch mindestens 25 % betragen, damit Neuinvestitionen gefördert werden können.

Den umfassenden Angaben der österreichischen Behörden zufolge wurden die Investitionen im Bereich der Abwasserbehandlungs- und Abwasserreinigungsanlagen durchgeführt. Die österreichischen Behörden haben ausdrücklich bestätigt, daß die Investitionen keine Auswirkungen auf die Produktionskapazität, die Produktionseffizienz und die Produktivität haben und die Produktionskosten keineswegs positiv beeinflussen. Deswegen vertritt die Kommission gegenwärtig die Auffassung, daß keine allgemeinen Investitionen vorliegen und die Investitionen ausschließlich Umweltschutzzwecken dienen. Eine Anpassung der beihilfefähigen Kosten in der Annahme, es würden allgemeine Investitionen vorliegen, erübrigt sich daher.

⁽¹⁾ Ziffern 3.2.3 und 3.2.3 A.

Der Stahlbeihilfekodex unterscheidet zwischen Anpassung einer bestehenden Anlage und Ersatz einer solchen Anlage durch eine Neuanlage. Im Fall des Ersatzes gelten laut Anhang (siehe insbesondere Buchstabe b) Ziffern i) und ii)) unterschiedliche Vorschriften. Die Mitgliedstaaten müssen gehört werden, und nur die Anpassungskosten bilden die Berechnungsgrundlage für die Beihilfe. Gegebenenfalls ist das Gutachten eines unabhängigen Sachverständigen einzuholen. Außerdem müssen die wirtschaftlichen Gründe einer solchen Entscheidung untersucht werden: Neuinvestitionen, die auf jeden Fall aus wirtschaftlichen Gründen oder wegen des Alters der bestehenden Anlagen und Ausrüstungen notwendig geworden wären, sind nicht beihilfefähig. Die Anlage muß noch eine erhebliche Lebensdauer (von mindestens 25 %) haben, damit die Neuinvestitionen gefördert werden können.

Daher muß die Kommission prüfen, ob die Investitionen im vorliegenden Fall für eine Anpassung der bestehenden Anlagen — wie von den österreichischen Behörden mitgeteilt wurde — oder aber für ihren Ersatz durchgeführt wurden. Eine bedeutende Anpassung kann wegen des industriellen Werts der bestehenden Ausrüstungen ebenso wie wegen der Höhe und des Umfangs der getätigten Investitionen tatsächlich auf einen Ersatz hinauslaufen. Nach Auffassung der Kommission kann nur dann von einer Anpassung gesprochen werden, wenn der industrielle Wert der bestehenden Anlagen weit über der geförderten Investition liegt. Anderenfalls muß die Anpassung als ein Ersatz angesehen werden.

Die österreichischen Behörden teilten der Kommission bereits am 21. Juli 1999 mit, daß die frühere Anlage aus dem Jahr 1958 stammte und völlig abgeschrieben war. Wegen der Höhe der geförderten Investition bat die Kommission die österreichischen Behörden am 7. Oktober 1999 um den Bericht eines unabhängigen Sachverständigen, in dem der industrielle Wert der früheren Anlage mit dem Investitionswert verglichen werden sollte.

Dieser Bericht mit dem Titel „Schätzungsgutachten über den industriellen Zeitwert der Breitbandstraße sowie der Investition in die Verbesserung der Abwasserwirtschaft des Warmwalzwerkes der Voest Alpine Stahl Linz GmbH“ des allgemein gerichtlich beeidigten Sachverständigen Herrn Pretenthaler vom 29. November 1999 wurde am 5. Januar 2000 offiziell übermittelt.

Allerdings wird darin nicht der Investitionswert mit dem industriellen Wert der früheren Anlage, sondern der Investitionswert mit dem industriellen Wert des gesamten Walzwerks (einschließlich der Abwasserbehandlungs- und Abwasserreinigungs-

anlage) verglichen. Angaben zum industriellen Wert der früheren Anlage liegen also nicht vor.

Die Kommission verfügt also über keine nachprüfbaren Daten, die die Behauptung der österreichischen Behörden untermauern, daß es sich im vorliegenden Fall um eine Anpassung handelt. Sie erinnert jedoch daran, daß die frühere Anlage aus dem Jahr 1958 stammt, daß diese völlig abgeschrieben war und bedeutende Investitionen notwendig waren, um den neuen Umweltschutznormen gerecht zu werden. Daher vertritt sie die Auffassung, daß die Anpassung als ein Ersatz im Sinne des Buchstaben b) des Anhangs zum Stahlbeihilfekodex angesehen werden muß.

In bezug auf die formellen Folgen dieser Einschätzung sieht das Verfahren nach Artikel 6 Absatz 5 des Stahlbeihilfekodex die Anhörung der Mitgliedstaaten vor.

Die Kommission bezweifelt im gegenwärtigen Stadium, daß die Voraussetzungen des Buchstaben b) Ziffer ii) des Anhangs zum Stahlbeihilfekodex erfüllt worden sind. Angesichts des Alters der früheren Anlage aus dem Jahr 1958 und des Umfangs der Investition scheinen die neuen Investitionen auf jeden Fall notwendig gewesen zu sein. Im übrigen ist zweifelhaft, ob die Lebensdauer der früheren Anlage zum Zeitpunkt der Investition noch über 25 % betrug.

Die Kommission bezweifelt, daß die geplante Beihilfe mit den Vorschriften des Stahlbeihilfekodex vereinbar ist.

Schluß

Aus diesem Gründen fordert die Kommission Österreich im Rahmen des Verfahrens nach Artikel 6 Absatz 5 der Entscheidung Nr. 2496/96/EGKS auf, innerhalb eines Monats nach Eingang dieses Schreibens seine Stellungnahme abzugeben und alle für die Beurteilung der Beihilfemaßnahme sachdienlichen Informationen zu übermitteln. Sie bittet die österreichischen Behörden, dem potentiellen Beihilfeempfänger unmittelbar eine Kopie dieses Schreibens zuzuleiten.

Die Kommission erinnert Österreich an die Sperrwirkung des Artikels 6 Absatz 5 der Entscheidung Nr. 2496/96/EGKS. Alle rechtswidrigen Beihilfen können vom Empfänger zurückgefordert werden.«

Anmeldelse af en planlagt fusion**(Sag COMP/JV.50 — Callahan Invest/Kabel Baden-Württemberg)**

(2000/C 190/06)

(EØS-relevant tekst)

1. Den 28. juni 2000 modtog Kommissionen i henhold til artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1310/97 ⁽²⁾, en anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved virksomhederne Blackstone Group and Capital Communications CDPQ Inc., gennem investerings-selskabet Callahan Invest, erhverver fælles kontrol, jf. artikel 3, stk. 1, litra b), i nævnte forordning, med virksomheden Kabel Baden-Württemberg GmbH & Co. KG, en indirekte filial af Deutsche Telekom AG, ved køb af 55 % af aktierne.

2. De pågældende virksomheder udøver følgende erhvervsaktiviteter:

- Blackstone Group: privat investeringsbankvirksomhed særligt inden for områderne finansielle rådgivningstjenesteydelser, privat kapitalinvestering og ejendomsinvestering,
- Capital Communications CDPQ Inc.: en privat investeringsgruppe, der investerer i selskaber inden for kommunikation, audiovisuel produktion, trådløs teknologi, multimedie og udgivningsvirksomhed
- Kabel Baden-Württemberg GmbH & Co. KG: et selskab, til hvilken Deutsche Telekom har overført de eksisterende kabel-tv-forretninger i den tyske delstat Baden-Württemberg.

3. På grundlag af en foreløbig undersøgelse finder Kommissionen, at den anmeldte fusion kan falde ind under forordning (EØF) nr. 4064/89. Den forbeholder sig dog sin endelige stilling til dette punkt.

4. Kommissionen opfordrer andre interesserede parter til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Bemærkningerne med angivelse af sag COMP/JV.50 — Callahan Invest/Kabel Baden-Württemberg kan sendes til Kommissionen med telefax ((32-2) 296 43 01 eller 296 72 44) eller med posten til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Direktorat C — Information, Kommunikation og Multimedier
Rue Joseph II/Jozef II-straat 70
B-1000 Bruxelles/Brussel.

⁽¹⁾ EFT L 395 af 30.12.1989, s. 1. Berigtigelse i EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 180 af 9.7.1997, s. 1. Berigtigelse i EFT L 40 af 13.2.1998, s. 17.

Anmeldelse af en planlagt fusion
(Sag COMP/M.2036 — Valeo/Labinal)

(2000/C 190/07)

(EØS-relevant tekst)

1. Den 30. juni 2000 modtog Kommissionen i henhold til artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1310/97 ⁽²⁾, en anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved virksomheden Valeo, Frankrig, erhverver kontrollen, jf. artikel 3, stk. 1, litra b), i nævnte forordning, med Labinal (Frankrig) aktiviteter relateret til bildele, ved køb af aktier.
2. De pågældende virksomheder udøver følgende erhvervsaktiviteter:
 - Valeo: forskellige aktiviteter inden for dele til biler, for eksempel produktion og salg af kontakter, sensorer og filtre
 - Labinal: dele til biler: hovedsageligt kontakter, sensorer, kabler (Sylea), filtre (Filtrauto) samt dæmpere (Tolma-dæmper).
3. På grundlag af en foreløbig undersøgelse finder Kommissionen, at den anmeldte fusion kan falde ind under forordning (EØF) nr. 4064/89. Den forbeholder sig dog sin endelige stilling til dette punkt.
4. Kommissionen opfordrer andre interesserede parter til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Bemærkningerne med angivelse af sag COMP/M.2036 — Valeo/Labinal kan sendes til Kommissionen med telefax ((32-2) 296 43 01 eller 296 72 44) eller med posten til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Direktorat B — Merger Task Force
Rue Joseph II/Jozef II-straat 70
B-1000 Bruxelles/Brussel.

⁽¹⁾ EFT L 395 af 30.12.1989, s. 1. Berigtigelse i EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 180 af 9.7.1997, s. 1. Berigtigelse i EFT L 40 af 13.2.1998, s. 17.

Meddelelse om ikke at modsætte sig en anmeldt fusion**(Sag COMP/M.1814 — Bayer/Röhm/Makroform)**

(2000/C 190/08)

(EØS-relevant tekst)

Den 17. april 1999 besluttede Kommissionen ikke at modsætte sig ovennævnte fusion, idet den erklærede den forenelig med det fælles marked. Denne beslutning er baseret på artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89. Beslutningsteksten i sin helhed eksisterer kun på tysk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den kan fås:

- i papirudgave gennem salgskontorerne for Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer (se liste på omslagets sidste side)
- i elektronisk udgave i »CDE«-versionen af CELEX-databasen under dokumentnummer 300M1814. CELEX er det datamatbaserede dokumentationssystem for europæisk fællesskabsret. For yderligere oplysninger kontakt venligst:

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)
2, rue Mercier
L-2985 Luxembourg
Tlf. (352) 29 29-42455; fax (352) 29 29-42763.
